

Predstava v imperativu

BLAŽ LUKAN

Show Your Face!
režija **Matjaž Pograjc**
produkcija Bunker in New Theatre
Institute of Latvia
ljubljska premiera 15. 6. 2006
Stara elektrarna

gledališka predstava

Show Your Face!, nova Pograjčeva predstava z betontanci in latvijsko skupino Umka.LV, je pravzaprav »lutkovna«. Ker pa se to zdi že nekoliko anahronističen izraz, ji raje recimo igra s predmeti, z objekti. Kar pa spet ne drži povsem oziroma ne zajame uprizoritve kot celote, ki je bolj ali manj enakovreden korpus gledališkega, koreografskega, glasbenega in objektnega. Ne drži pa tudi zato, ker je glavni »junak« predstave – sicer res predmet, otroški kombinezon s kapuco – pravzaprav njen subjekt, še več, simbol, tisto ali tisti, ki v predstavi nima obraza in kateremu je namenjen klic iz naslova.

To bitje z dušo, ki jo vanj projicira skupina igralcev (ter glasbenikov), je tudi poglobljen dosežek te tehnično zahtevne in kompleksne, dramaturško pa ne vselej uravnotežene predstave. Ne njegova tehnična animacija

in tudi ne njegova simbolna vrednost, ki od časa do časa zazveni z načelno deklarativnostjo, temveč njegova, kako naj rečemo, immanentna predmetnost. Ta »kombinezon« je namreč jedro celotnega dogajanja, center domala vseh odrskih investicij, je neke vrste skupek kompletne odrske energije, v kateri pa ne vidimo »otroka«, »človeka« ali nekakšno nadomestno bitje, temveč ravno njo samo: torej energijo, točko, luknjo kot tako. Ta pogled je pretresljiv in maksimalno poln, nabit. A še več, ta energetskega punctum žarči svojo (predstava se ne more odločiti, ali prevladujoče temno ali svetlo) energijo tudi na animatorje, igralce, pri čemer pa jih, v nasprotju s pričakovanji, ne individualizira, temveč kolektivizira, izpostavlja njihovo skupinsko energijo, organizira kot stroj. Pogled nanj(o) je, začuda, ohrabrujoč in pozitiven, celo optimističen.

Show Your Face! je predstava v imperativu, poskus s pozivom, ki se dotika tako eksistencialne, identitetne problematike kot polja družbenosti, še posebej upora in revolucije. Njeno tkivo je gosto, kot da prezasičeno z glasbo, in na trenutke preveč, na trenutke pa ne do kraja razberljivo.